

ACC. N:R. N. 6160: 1-3.

Landskap: Småland

Upptecknat av: Sture Bräckerström

Härad: Uppvidinge

Adress: Värmdöcke

Socken: Dädesjö

Berättat av: olika personer; se saml.

Uppteckningsår: 1939

Född år ..... i .....

'Medi av öst', - ku opp av historia ..... sid. 1-2

Jättasten av 2-3

Ku opp av kith av skv ambade, - troll 3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3 sid.

Meljaröret.

(Berättat av John Karlsson, Björka, och andra.)

Inte långt från Björka i Vädesjö socken ligger ett stort stenrummel, som kallas för "Meljaröret" och som antagligen är en junggrav. Följande berättelser äro följande sägner förknippade:

I Björka bodde för två bönder, som beslöt att gräva upp röret, ty där skulle finnas en skatt. De gingo dit och begynte gräva. När de grävt en stund, påträffade de en stor kopparkista. De stego upp ur hålet de grävt och undrade, hur de skulle få upp kistan. Bäst de sögo och samtalade om detta, gick den ene se en hare skutta omkring röret. "Se en hare!" utbrast han. Då försvann kopparkistan, och öppningen rasade igen.

När det gått en tid, beslöt de båda bönderna, att än en gång gå dit och försöka gräva

x även "meljaröret"

fram skatten. De kommo överens om att inte säga något, vad de än komme att få se. När de grävde en stund, råttades den ene upp sig och gick se Björnska stä i lågor. "Björnska trinner!", utropade han. De sprungo hem så fort de kunde, men när de kommo hem, sågo de ingen stä. De gingo då tillbaka till röret. Då voro stänarna lagda tillbaka, och de kunde inte ens se, att de någonsin varit borta. Då låto bönderna röret vara i fred.

Jättestenarna

Berättat av Jalle Samuelsson (död 1932.)

Den jätte stod en gång i Bosgårds hage (Bosgårda en gård i Öre, Väddby s.-n.) och kastade stenar mot Gärdshy kyrka, för att han inte kunde höra klackringningen. Jätten kunde dock inte kasta stenarna längre än att de föllo ned vid Backen, (i Öre)

och där ligger de än i dag på ett berg under stenen.

3.

(Berättat av Johan August Petersson född 1849)

Nere i Bergårds mossor ligger en sten, som en jätte stod och drastade mot klosterporten, vid tullen tycks. Han drastade emellanåt fel. (Denne sten har upptäckaren ej sett.)

(Berättat av Lina Esren född 1856)

I Pukkatorps (i Söderjö socknen) finnes gångrar i bergen. Det var ett par personer, som gingo in där och då hördes kopparkitlar skramla där. Det var trollen.